

อัตราดอกเบี้ยนโยบาย

ดร.อารีย์ เชื้อเมืองพาน
รองศาสตราจารย์.
คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้

๒๙ ๑๙๙๓

เกริ่นนำ

ในช่วงระยะเวลาสองสามเดือนที่ผ่านมา หลายคนมักจะได้ยินข่าวเกี่ยวกับความขัดแย้งระหว่างรัฐมนตรีกระทรวงการคลังกับผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยในเรื่อง “การลดอัตราดอกเบี้ยนโยบาย” รัฐมนตรีต้องการให้ธนาคารแห่งประเทศไทยลดอัตราดอกเบี้ยดังกล่าว เนื่องจากในเวลานี้อัตราดอกเบี้ยในประเทศไทยสูงกว่าต่างประเทศมาก ทำให้มีเงินทุนต่างประเทศไหลเข้าสู่ตลาดเงินและนั่งกินส่วนต่างอย่างสบายใจ ผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อภาคเศรษฐกิจของไทย คือ ภาคการส่งออก ซึ่งเมื่อขายสินค้าไปยังต่างประเทศก็จะได้รับเงินตราสกุลต่างประเทศซึ่งก็ไม่พินเงินสกุลดอลลาร์สหรัฐอเมริกา แต่เมื่อนำมาแลกเปลี่ยนเป็นสกุลเงินบาททำให้ได้เงินบาทน้อยลง เนื่องจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อเงินสกุลดอลลาร์แข็งค่าขึ้น หากจะกล่าวอย่างง่าย ๆ คือ หนึ่งดอลลาร์แลกเงินบาทได้น้อยลงนั่นเอง เมื่อภาคการส่งออกได้รับผลกระทบก็ย่อมส่งผลถึงภาคแรงงานที่อยู่ในภาคการผลิต ซึ่งส่วนใหญ่ก็เป็นการผลิตเพื่อการส่งออก เมื่อผู้ผลิตประสบปัญหาที่ย่อมส่งผลถึงแรงงาน และเมื่อแรงงานถูกปลดเพราะเจ้าของกิจการปิดกิจการหรือลดกำลังการผลิต ก็ย่อมส่งผลถึงภาวการณ์ใช้จ่ายในประเทศ สุดท้ายก็จะจบตรงที่อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ใช้ “ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศหรือที่นิยมเรียกกันสั้น ๆ ว่า จีดีพี” (Gross Domestic Product: GDP) ลดลงหรือขยายไม่ถึงเป้าหมายที่รัฐบาลต้องการ ด้วยเหตุนี้รัฐบาลจึงต้องการให้ธนาคารแห่งประเทศไทยลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลง เพื่อให้อัตราดอกเบี้ยในประเทศลดลงซึ่งรัฐบาลเชื่อว่า หากอัตราดอกเบี้ยลดลงปริมาณเงินทุนจากต่างประเทศจะไหลเข้าประเทศน้อยลงและอัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทกับเงินสกุลต่างประเทศจะดีขึ้นคือ เงินสกุลต่างประเทศหนึ่งหน่วยจะแลกเงินบาทได้มากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้

อัตราดอกเบี้ยคืออะไร และมีกี่ประเภท

ก่อนที่จะกล่าวถึงประเภทของอัตราดอกเบี้ย ใครทำความเข้าใจถึงเรื่องอัตราดอกเบี้ยก่อนว่า อัตราดอกเบี้ยตามความหมายของนักเศรษฐศาสตร์การเงิน ก็คือ “ผลตอบแทนที่เจ้าของเงินได้รับลูกหนี้อื่นเนื่องมาจากการที่เจ้าของเงินเสียสละเงินของตนเองให้ลูกหนี้ยืมเงินของตนเองไปใช้ก่อน” และในปัจจุบันอัตราดอกเบี้ยก็มีหลากหลาย แต่สามารถจำแนกได้ 2 ประเภทหลัก คือ อัตราดอกเบี้ยตลาดเงินเอกชน กับอัตราดอกเบี้ยตลาดเงินทางการ

ตลาดเงินเอกชน เป็นแหล่งเงินกู้ยืมของบุคคลทั่วไปรวมถึงภาคธุรกิจต่างๆ ตลาดเงินประเภทนี้ที่เรารู้จักกันดีก็คือ ธนาคารต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นธนาคารพาณิชย์ หรือธนาคารเฉพาะกิจ ซึ่งอัตราดอกเบี้ยที่คิดกับลูกหนี้ก็จะมีหลากหลาย ซึ่งพอจะสรุปได้ดังนี้

1. อัตราดอกเบี้ยสำหรับลูกค้ารายย่อยชั้นดี(MRR: Minimum Retail Rate) ใช้สำหรับลูกหนี้รายย่อยที่กู้ยืมเงินไม่มากนัก และใช้กับเงินกู้ทุกประเภท ธนาคารพาณิชย์มักจะนิยมใช้อัตราดอกเบี้ยประเภทนี้คิดกับลูกหนี้ชั้นดี ส่วนลูกหนี้ทั่วไปธนาคารพาณิชย์จะมีการบวกเพิ่มตามระดับความเสี่ยงของลูกหนี้ แต่ทั้งนี้ธนาคารแห่งประเทศไทยได้กำหนดให้ธนาคารพาณิชย์บวกส่วนต่างดังกล่าวได้ไม่เกินร้อยละ 4
2. อัตราดอกเบี้ยสำหรับเงินกู้ (MLR: Minimum Loan Rate) เป็นอัตราดอกเบี้ยสำหรับลูกหนี้ที่กู้เงินแบบมีระยะเวลาผ่อนชำระแน่นอนเท่านั้น และมักจะใช้กับลูกหนี้รายใหญ่ชั้นดี
3. อัตราดอกเบี้ยสำหรับวงเงินกู้เบิกเงินเกินบัญชี (MOR: Minimum Overdraft Rate) เป็นอัตราดอกเบี้ยที่ธนาคารคิดกับลูกหนี้ที่กู้เงินประเภทเบิกเงินเกินบัญชีและเป็นลูกหนี้รายใหญ่ชั้นดีเท่านั้น
4. อัตราดอกเบี้ยสำหรับลูกหนี้ชั้นดี (Prime Rate) เป็นอัตราดอกเบี้ยที่ธนาคารใช้คิดกับลูกหนี้ชั้นดีของธนาคาร ซึ่งอัตราดอกเบี้ยประเภทนี้จะต่ำกว่าอัตราดอกเบี้ยทุกประเภทที่กล่าวมาข้างต้น

ตลาดเงินทางการ เป็นแหล่งเงินกู้ยืมสำหรับสถาบันการเงินเท่านั้น เช่น ธนาคารพาณิชย์ เป็นต้น และผู้ให้กู้ยืมก็คือ ธนาคารแห่งประเทศไทย ส่วนอัตราดอกเบี้ยที่ธนาคารแห่งประเทศไทยคิดกับสถาบันการเงินที่มากู้ยืมก็จะประกอบไปด้วย

1. อัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมระหว่างธนาคาร (Interbank Rate) เป็นอัตราดอกเบี้ยที่ใช้กับการทำธุรกรรมการกู้เงินเพื่อปรับสภาพคล่องของธนาคารพาณิชย์ ทั้งนี้ เนื่องจากธนาคารพาณิชย์บางแห่งมีการดำรงอัตราเงินสำรองตามกฎหมายต่ำกว่าที่กฎหมายกำหนด จึงจำเป็นต้องกู้ยืมเงินจากธนาคารแห่งประเทศไทย เพื่อนำมาเป็นเงินสำรองตามกฎหมายในอัตราที่กฎหมายกำหนดไว้ และธนาคารพาณิชย์ไปกู้เงินจากธนาคารพาณิชย์ด้วยกันก็ย่อมทำได้ แต่การกู้ยืมดังกล่าวเราจะเรียกว่า “Interfinance” และอัตราดอกเบี้ยที่ใช้ เรียกว่า “Interfinance Rate”
2. อัตราดอกเบี้ยประเภทอื่นแต่ได้มีการยกเลิกไปแล้ว

เช่น อัตราดอกเบี้ยอ้างอิง (Reference Rate) เป็นอัตราดอกเบี้ยที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศทุกวันศุกร์ เพื่อใช้ในการอ้างอิงสำหรับการกำหนดอัตราดอกเบี้ยเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ไทยในสัปดาห์ถัดไป ประกอบด้วยอัตราดอกเบี้ยเงินฝากออมทรัพย์ อัตราดอกเบี้ยเงินฝากระยะเวลา 3 เดือน 6 เดือน และ 12 เดือน อัตราดอกเบี้ยอ้างอิงจะคำนวณมาจากอัตราดอกเบี้ยล่าสุดเฉลี่ยของธนาคารพาณิชย์ 5 ธนาคาร ได้แก่ ธนาคารกรุงเทพ ธนาคารกสิกรไทย ธนาคารกรุงไทย ธนาคารไทยพาณิชย์ และธนาคารกรุงศรีอยุธยา ทั้งนี้ ได้ประกาศยกเลิกอัตราดอกเบี้ยอ้างอิงโดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2547 เพื่อให้อัตราดอกเบี้ยเงินฝากลอยตัวอย่างแท้จริง ซึ่งจะทำให้ผู้ฝากเงินได้รับผลตอบแทนอย่างเต็มที่ รวมถึงอัตราดอกเบี้ยมาตรฐาน (Bank Rate) เป็นอัตราดอกเบี้ยที่ธนาคารกลางเรียกเก็บจากสถาบันการเงิน ที่ให้กู้ยืมในวงเงินที่กำหนดจากฐานเงินฝากของสถาบันการเงินแต่ละแห่ง โดยการให้กู้ยืมนี้ถือว่าเป็นแหล่งกู้ยืมแหล่งสุดท้าย (Lender of last resource) เมื่อมีความจำเป็นภายในระยะเวลาสั้น อย่างมากไม่เกิน 7 วัน ทั้งนี้ เพื่อรองรับความผันผวนของความต้องการใช้เงินในตลาดเงินเป็นสำคัญ หรือจากการเบิกถอนเงินฝากของประชาชนในภาวะผิดปกติ โดยจะช่วยสร้างความเชื่อมั่นให้กับระบบการชำระเงิน เป็นต้น หลักประกันที่ใช้ในการกู้ยืมเงินนี้ส่วนมากจะเป็นหลักทรัพย์รัฐบาล เช่น พันธบัตรรัฐบาล พันธบัตรของธนาคารแห่งประเทศไทย และพันธบัตรกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนา ระบบสถาบันการเงิน ทั้งนี้ ได้มีประกาศยกเลิกอัตราดอกเบี้ยมาตรฐานเมื่อวันที่ 25 กันยายน 2544 และให้ใช้อัตราค่าตอบแทนในการซื้อขายพันธบัตรกับสถาบันการเงินเพื่อปรับสภาพคล่องสิ้นวัน หรือ End-of-day Liquidity Rate แทน

3. อัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมในตลาดซื้อคืนพันธบัตร คือ อัตราดอกเบี้ยที่ธนาคารแห่งประเทศไทยคิดจากการที่ธนาคารพาณิชย์ ที่มากู้ยืมเงินจากธนาคารแห่งประเทศไทย โดยธนาคารพาณิชย์ต้องนำเอาพันธบัตรรัฐบาลมาวางเป็นประกัน ธนาคารแห่งประเทศไทยเรียกตลาดนี้ว่า ตลาดซื้อคืนพันธบัตร (Repurchase Market) ทั้งที่ไม่ได้มีการซื้อขายพันธบัตรเลย ที่ให้มีการซื้อคืนก็เพราะพันธบัตรดังกล่าวธนาคารพาณิชย์ถือไว้ในฐานะเงินสดสำรองตามกฎหมาย ซึ่งธนาคารพาณิชย์ทุกแห่งต้องถือเงินสดสำรองตามกฎหมายไม่น้อยกว่าร้อยละ 6 ของปริมาณรับเงินฝากในแต่ละวัน ทั้งนี้ร้อยละ 2 ต้องถือเป็นเงินสด อีกร้อยละ 2 ต้องนำไปฝากไว้ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยโดยไม่ได้รับดอกเบี้ย ส่วนร้อยละ 2 สุดท้ายอนุญาตให้ถือในรูปพันธบัตรรัฐบาลที่ได้รับดอกเบี้ย อย่างไรก็ตามอัตราดอกเบี้ยของตลาดซื้อคืนพันธบัตร หรือตลาด RP ถูกกำหนดโดยธนาคารแห่งประเทศไทย ซึ่งโดยปกติจะกำหนดให้สอดคล้องกับสภาพคล่องของตลาดเงินกล่าวคือ ถ้าตลาดเงินมีสภาพคล่องมากอัตราดอกเบี้ยควรจะลดลง ในทางตรงกันข้ามหากสภาพคล่องในตลาดต่ำหรือขาดสภาพคล่องอัตราดอกเบี้ยควรจะเพิ่มสูงขึ้น เพราะถ้ากำหนดอัตราดอกเบี้ยไม่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง จะส่งผลถึงเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศได้ เช่น ถ้ากำหนดอัตราดอกเบี้ยสูงเกินไปธนาคารพาณิชย์ก็จะนำเงินมาถือถอน

พันธบัตรกลับไปทำให้สภาพคล่องหรือปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจลดลง การจับจ่ายใช้สอยของหน่วยเศรษฐกิจหลักโดยเฉพาะภาคครัวเรือนและหน่วยธุรกิจก็จะลดลงตาม เป็นต้น

อัตราดอกเบี้ยนโยบายคืออะไรและใครเป็นผู้กำหนด

อัตราดอกเบี้ยนโยบาย คือ อัตราดอกเบี้ยที่ธนาคารกลางแต่ละประเทศกำหนดขึ้นเป็นอัตราดอกเบี้ยอ้างอิง โดยอัตราดอกเบี้ยอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นเงินกู้ เงินฝาก หรือพันธบัตร มีแนวโน้มจะขยับตามการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยดังกล่าว เช่น อัตราดอกเบี้ยนโยบายของสหรัฐฯ คือ Fed Fund Rate ส่วนประเทศจีนกำหนดอัตราดอกเบี้ยนโยบาย 2 ตัว คือ เงินฝากและเงินกู้ระยะเวลา 1 ปี ส่วนของประเทศไทยนั้น ธนาคารแห่งประเทศไทยใช้อัตราดอกเบี้ยซื้อคืนพันธบัตร 1 วัน (1 Day Repurchase Rate หรือ Overnight Rate) ซึ่งเมื่อวันที่ 26 พฤษภาคม 2556 ได้ลดลงมาอยู่ที่ 2.50% ต่อปี ดังนั้น อัตราดอกเบี้ยนโยบายจึงเป็นตัวกำหนดต้นทุนทางการเงินของธนาคารพาณิชย์ที่ต้องการเงินกู้ และเป็นตัวกำหนดรายได้ของธนาคารพาณิชย์ที่ปล่อยกู้ และย่อมส่งผลต่ออัตราดอกเบี้ยเงินฝากและเงินกู้ในระบบ

ธนาคารแห่งประเทศไทยในฐานะเป็นหน่วยงานที่ดูแลระบบการเงินของประเทศจะเป็นผู้กำหนดอัตราดอกเบี้ยนโยบาย โดยมีคณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.) ทำหน้าที่พิจารณาภาวะเศรษฐกิจและกำหนดระดับอัตราดอกเบี้ยนโยบายให้เหมาะสม ทั้งนี้ กนง. จะใช้นโยบายการเงินแบบผ่อนคลายเป็น ลดดอกเบี้ยให้ต่ำในภาวะที่เศรษฐกิจของประเทศตกต่ำและเงินเฟ้อลดลง ทั้งนี้ เพื่อลดต้นทุนการกู้ยืมของภาคเอกชนและเป็นการกระตุ้นให้เศรษฐกิจกลับมาเติบโตได้ ในทางตรงกันข้ามในภาวะที่เศรษฐกิจขยายตัวมาก ระดับราคาสินค้าจะสูงขึ้นส่งผลทำให้เงินเฟ้อสูงขึ้นมาก กนง. จะใช้นโยบายการเงินแบบตึงตัวคือ ขึ้นดอกเบี้ยให้สูงเพื่อให้เศรษฐกิจชะลอตัวลงเพื่อให้อัตราเงินเฟ้อลดลง เพราะหากอัตราเงินเฟ้อสูงเกินไปจะทำให้ค่าเงินที่แท้จริงลดลง สังเกตได้จาก

ข่าวของมีราคาเพิ่มสูงขึ้นแต่การจับจ่ายใช้สอยกลับลดลงเนื่องจากผู้ซื้อไม่กำลังซื้อหรือมีเงินเท่าเดิม

อัตราดอกเบี้ยนโยบายส่งผลอย่างไรต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ

อัตราดอกเบี้ยนโยบายจะส่งผลกระทบต่อหน่วยเศรษฐกิจทั้งครัวเรือน หน่วยธุรกิจรวมถึงภาครัฐด้วย ผลกระทบดังกล่าวมีทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งพอจะสรุปได้ดังนี้

1. ผลกระทบทางตรง

- **อัตราแลกเปลี่ยน :** เมื่ออัตราดอกเบี้ยนโยบายเปลี่ยนแปลงจะส่งผลถึงส่วนต่างอัตราดอกเบี้ยในและต่างประเทศ หากส่วนต่างลดลงจะทำให้เงินทุนจากต่างประเทศไหลออก ในทางตรงกันข้ามหากอัตราดอกเบี้ยในประเทศสูงกว่าต่างประเทศก็จะทำให้ปริมาณเงินทุนไหลเข้ามาในประเทศ ดังที่ไทยกำลังเผชิญอยู่ในขณะนี้ ซึ่งการไหลเข้าไหลออกของเงินทุนจะส่งผลกระทบต่ออัตราแลกเปลี่ยนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ซึ่งความแตกต่างระหว่างอัตราดอกเบี้ยในและต่างประเทศจะมีผลต่อการส่งออกถึงอัตราแลกเปลี่ยนได้ ตัวอย่างเช่น หากอัตราดอกเบี้ยในประเทศสูงกว่าอัตราดอกเบี้ยต่างประเทศจะทำให้เงินทุนจากต่างประเทศไหลเข้ามาเพิ่มขึ้น ส่งผลทำให้ความต้องการเงินสกุลเงินบาทมากขึ้น (เพราะเมื่อต้องนำเงินทุนเข้ามาลงทุนในประเทศไทยต้องเปลี่ยนเป็นเงินตราต่างประเทศเป็นสกุลเงินบาท) ทำให้อัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทต่อเงินสกุลต่างประเทศแข็งขึ้น คือ เงินสกุลต่างประเทศแลกเงินบาทได้จำนวนน้อยกว่าเดิม ผลของค่าเงินบาทที่แข็งขึ้นจะมีผลกระทบต่อภาคการส่งออก คือ เมื่อผู้ส่งออกได้รับชำระเงินค่าสินค้าเป็นเงินตราต่างประเทศเมื่อนำมาแลกเปลี่ยนเงินบาทจะได้เงินลดลง ส่งผลถึงผลกำไรที่ได้รับอาจจะลดลงตามไปด้วย แต่หากพิจารณาถึงภavnนำเข้าก็จะได้เปรียบ เพราะซื้อสินค้าในรูปเงินตราต่างประเทศในราคาเดิม แต่เมื่อคิดเป็นเงินบาทก็จะถูกลงทำให้สินค้านำเข้ามีราคาลดลง ดังนั้น คนที่ได้รับผลกระทบทางตรงก็จะเป็นผู้ที่ทำการค้าขายทั้งส่งออกและนำเข้า ซึ่งได้รับผลกระทบทั้งทางบวกและลบไปพร้อมๆ กัน

- **อัตราดอกเบี้ยเงินฝากและเงินกู้** รวมถึงอัตราดอกเบี้ยของธนาคารพาณิชย์และอัตราดอกเบี้ยของตราสารหนี้ทั้งภาครัฐและเอกชน เมื่ออัตราดอกเบี้ยนโยบายซึ่งถือเป็นดอกเบี้ยอ้างอิงสำหรับดอกเบี้ยอื่นๆ มีการเปลี่ยนแปลง อัตราดอกเบี้ยต่างๆ จะมีการปรับขึ้นหรือลงเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ตัวอย่างเช่น หากอัตราดอกเบี้ยนโยบายเพิ่มขึ้น อัตราดอกเบี้ยเงินฝากและเงินกู้ของธนาคารพาณิชย์ก็จะเพิ่มขึ้นตาม ผู้ฝากเงินก็จะได้รับดอกเบี้ยเพิ่มขึ้น ในขณะที่ผู้กู้เงินต้องจ่ายดอกเบี้ยแพงขึ้น เป็นต้น ส่วนผู้ที่ลงทุนในพันธบัตรหรือตราสารหนี้อื่นๆ จะได้รับผลกระทบจากการที่ราคาพันธบัตรหรือตราสารหนี้ปรับขึ้นหรือลงในทิศทางตรงข้ามกับอัตราดอกเบี้ย ซึ่งหากดอกเบี้ยนโยบายปรับขึ้นตราสารหนี้ต่างๆ ในระบบจะมีราคาลดลง แต่ถ้ามีการปรับดอกเบี้ยลดลง ราคาตราสารหนี้ต่างๆ จะปรับเพิ่มขึ้นเกิดเป็นกำไรหรือขาดทุน (Capital Gain/

Loss) ตามกลไกราคาของตราสารหนี้ จากที่กล่าวมาข้างต้นก็จะพบว่า คนที่ได้รับผลกระทบทางตรงก็คือ ผู้ฝากเงินและผู้กู้เงินนั่นเอง

2. ผลกระทบทางอ้อม

ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการที่อัตราดอกเบี้ยนโยบายเปลี่ยน นอกจากจะมีผลกระทบทางตรงแล้วยังก่อให้เกิดผลกระทบทางอ้อมพอจะสรุปได้ดังนี้

- **แรงงาน** คือ แรงงานที่ทำงานในกิจการที่มีการส่งสินค้าออก หากผู้ส่งออกได้รับผลกระทบในทางลบ คือ ขาดทุน เนื่องจากอัตราแลกเปลี่ยนที่แข็งค่า จะทำให้หลายกิจการมีความจำเป็นต้องปลดคนงานออกหรือบางรายก็ใช้วิธีการลดค่าแรง ดังที่ปรากฏในสื่อต่างๆ ในขณะนี้ว่าหากรัฐบาลนิ่งเฉยไม่เข้ามาแก้ไข ปัญหาค่าเงินบาทที่แข็งค่า ผู้ส่งออกอาจมีความจำเป็นต้องปลดแรงงานออกจำนวนหนึ่ง หากเป็นเช่นนั้นจริงจะส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจอย่างแน่นอน กล่าวคือ หากคนไม่มีงานทำก็ไม่มีรายได้ เมื่อไม่มีรายได้ย่อมมีความเดือดร้อน เพราะไม่มีเงินไปใช้จ่ายใช้สอยโดยเฉพาะด้านปัจจัยสี่ ซึ่งรัฐบาลคงไม่ปล่อยให้เป็นอย่างนั้นแน่นอน ในทางตรงกันข้ามหากผู้ส่งออกได้อานิสงส์ในทางบวกคือ ค่าเงินบาทอ่อนตัวลงเนื่องจากอัตราดอกเบี้ยนโยบายต่ำกว่าต่างประเทศ จะทำให้ผู้ส่งออกมีผลกำไรมากขึ้นอาจจะส่งผลให้มีการจ้างงานมากขึ้น เมื่อแรงงานมีงานทำ มีรายได้ มีการใช้จ่ายใช้สอย เศรษฐกิจก็จะมี การขยายตัวซึ่งเป็นสิ่งที่รัฐบาล รวมถึงคนทุกคนในประเทศต้องการ

- **ครัวเรือน** หมายถึง ประชาชนทั่วไป ที่ต้องกินต้องใช้ สินค้าที่เราไม่สามารถผลิตเองได้ เมื่ออัตราดอกเบี้ยนโยบายเปลี่ยนแปลงไปเช่น เพิ่มสูงขึ้นย่อมทำให้อัตราดอกเบี้ยเงินกู้เพิ่มสูงขึ้นตาม ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ก็มีแหล่งเงินทุนมาจากการกู้เงินจากธนาคารต้องจ่ายดอกเบี้ยสูงขึ้น ย่อมส่งผลถึงต้นทุน

การผลิตสินค้าเพิ่มสูงขึ้นและสุดท้ายก็มาลงที่ราคาสินค้าก็ต้องเพิ่มสูงขึ้นตาม นอกจากนี้ครัวเรือนที่กู้ยืมเงินมาใช้ไม่ว่าจะซื้อบ้าน ซื้อรถหรือใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน ก็ย่อมได้รับผลกระทบ คือต้องจ่ายดอกเบี้ยสูงขึ้น มีลูกหนี้หลายรายไม่สามารถผ่อนชำระหนี้ได้ จนกลายเป็นหนี้เสีย หากมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นก็จะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของธนาคารผู้เป็นเจ้าของหนี้แน่นอน เหมือนดังวิกฤตเศรษฐกิจปี 2540 ด้วยเหตุนี้ธนาคารแห่งประเทศไทย จึงต้องตั้ง ไม่ยอมลดดอกเบี้ยนโยบายตามที่รัฐบาลขอม่า เพราะมองว่าหากอัตราดอกเบี้ยลดลงจะทำให้หนี้ภาคครัวเรือนพุ่งสูงขึ้นเพราะอัตราดอกเบี้ยถูกลง ผู้ที่ไม่ผ่านเกณฑ์การกู้คือ มีสัดส่วนการผ่อนชำระต่อเดือนต่อรายได้เกินร้อยละ 40 ก็จะสามารถกู้ได้เพราะเมื่ออัตราดอกเบี้ยลดลงจำนวนเงินผ่อนต่องวดจะลดลงทำให้สัดส่วนการผ่อนชำระต่อรายได้อยู่ในเกณฑ์ และหากในภายหน้าเกิดต้องมีการขึ้นอัตราดอกเบี้ยจะทำให้ลูกหนี้กลุ่มนี้ต้องเพิ่มจำนวนเงินในการผ่อนชำระ ซึ่งเป็นเรื่องยากเพราะครัวเรือนที่เป็นหนี้ก็ต้องมีภาระค่าใช้จ่ายที่เพิ่มสูงขึ้นเนื่องจากราคาสินค้าสูงขึ้น สุดท้ายก็จะกลายเป็นหนี้เสียและหนี้สูญในที่สุด ระบบธนาคารพาณิชย์ อาจจะล่มสลายอีกรอบก็ได้

สรุป

ที่กล่าวมาทั้งหมดคือผลกระทบที่เกิดขึ้นกับประชาชนอย่างพวกเรา ส่วนผลกระทบที่เกิดขึ้นแต่มีผลกระทบต่อกลุ่มคน ซึ่งมีจำนวนไม่มากนัก พวกนักลงทุนที่มีเงินทุนมากๆ จะไม่นำมากล่าว ณ ที่นี้ ดังนั้นในฐานะที่พวกเราเป็นทั้งแรงงานและผู้บริโภคไปพร้อมๆ กันก็ต้องเรียนรู้ถึงผลกระทบอันเนื่องมาจากอัตราดอกเบี้ยนโยบายเพื่อเตรียมพร้อมในการรับสิ่งที่จะเกิดขึ้น

เอกสารอำอบ

MAEJO VISION

ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2556). นโยบายการเงิน. [ออนไลน์]เข้าถึงได้จาก www.bot.or.th สืบค้นเมื่อ 15 มิถุนายน 2556
"อัตราดอกเบี้ยนโยบาย". (2553). นิตยสารการเงินการธนาคาร. (มกราคม)